

عنوان مقاله:

تابعیت فرزند-دان حاصل-از ازدواج زنان ایرانی با مردان خارجی

محل انتشار:

دوفصلنامه حقوق تطبیقی، دوره 0، شماره 15 (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

ناصر قربان نیا - استادیار حقوق دانشگاه مفید

خلاصه مقاله:

قانون تعیین تکلیف تابعیت فرزندان حاصل از ازدواج زنان ایرانی با مردان خارجی در تاریخ ۲/۷/۸۵ به تصویب مجلس و در تاریخ ۱۲/۷/۸۵ به تایید شورای نگهبان رسید. این قانون اصلاح ماده ۹۷۶ قانون مدنی ایران را هدف قرار داد. یکی از مسائل مهم و بحث برانگیز اختلافی است که در قواعد مربوط به تابعیت بین زن و مرد وجود دارد. ماده ۹۷۶ قانون مدنی فرزندان را ایرانی دانسته است که دارای پدر ایرانی اند. و این یعنی پذیرش سیستم خون با نسب پدری. از سوی دیگر پاره ای از زنان ایرانی با رعایت حکم مندرج در ماده ۱۰۵۹ و نیز رعایت یا عدم رعایت قاعده مقرر در ماده ۱۰۶۰ به نکاح مردان خارجی در آمده اند و دارای فرزندان شده اند که گرچه ممکن است بعضا با طی طرقتی تابعیت ایرانی به دست آورده باشند، اما علی الاصول فاقد تابعیت ایرانی اند. در این مقاله به این مساله می پردازیم که آیا قانونگذار در سال ۸۵ با وضع قانون جدید در قالب ماده واحده به چه میزان در ایجاد تحول توفیق یافته است و آیا در وضع این قانون مجموعه قواعد موجود درباره تابعیت را مورد توجه قرار داده و تمامی مصالح را مطمح نظر قرارداده است یا نه؟

کلمات کلیدی:

تابعیت- تابعیت تولدی - تابعیت اکتسابی - ماده واحده، مصلحت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1205730>

